

- достъпността за такива търсачки улеснява създаването на профил на жалбоподателя от всеки ползвател на интернет по света, включително от настоящия и всеки бъдещ работодател,
 - създаването на такъв профил поражда опасност от дискриминация по отношение на жалбоподателя,
 - Съдът на Европейския съюз е решил да анонимизира по подразбиране публикуваните процесуални документи по всички преюдициални запитвания, свързани с физически лица, които са постъпили след 1 юли 2018 г.,
 - анонимизирането на публикуваните процесуални документи по всички други видове искове съгласно Договорите остава част от неограниченото право на преценка на съда на Европейския съюз,
 - не се третират еднакво физическите лица, за които се отнасят подадените пред Съда преюдициални запитвания след 1 юли 2018 г., и жалбоподателят.
2. Второ основание: Общият съд е нарушил член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като по-специално се твърди, че:
- съгласно формулировката на Съда целта на публикуването на процесуалните документи е била да се „гарантира, че гражданите са информирани и че имат право на открито съдебно заседание“,
 - за постигането на тази цел не е необходимо да се публикуват версии от процесуалните документи, в които се посочва името на жалбоподателя, или при условията на евентуалност, тези версии да бъдат достъпни за търсачки като Google в Световната мрежа,
 - като не е прекратил тази практика Общият съд е нарушил член 4, параграф 1, буква в) и член 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и при условията на евентуалност, член 4, параграф 1, буква в) и член 5, буква а) от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г. стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

Жалба, подадена на 1 март 2019 г. — Български енергиен холдинг и др./Комисия

(Дело T-136/19)

(2019/C 164/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Български енергиен холдинг (София, България), Булгартрансгаз ЕАД (София), Булгаргаз ЕАД (София) (представители: K. Struckmann, адвокат, M. Powell и A. Kadri, solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме решение за извършването на процесуално-организационните действия или действията по събиране на доказателства, посочени в раздел 3.6 от жалбата, или всякакви други действия, които счете за необходими,

- да отмени изцяло или отчасти Решение С(2018) 8806 окончателен от 17 декември 2018 г. на Комисията относно производство по член 102 ДФЕС (АТ.39849 — ВЕН Gas),
- да отмени или намали размера на наложената глоба,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, в което се твърди, че ответникът е нарушил съществени процесуални изисквания и така е накърнил правото на защита на жалбоподателите.
2. Второ основание, в което се посочва, че съдържащото се в оспорваното решение определение за релевантен пазар е опорочено от фактически и правни грешки, както и от това, че не е направен пазарен анализ и не са посочени адекватни причини.
3. Трето основание, в което се посочва, че съдържащото се в оспорваното решение твърдение, че Булгаргаз ЕАД, като един от жалбоподателите, или жалбоподателите заедно имат доминиращо положение на пазара на услуги за поддръжане на капацитет, е опорочено от грешки при прилагане на правото и при преценката на фактите.
4. Четвърто основание, в което се твърди, че с оглед на грешките при прилагане на правото и преценката на фактите оспорваното решение нарушава договорите на Европейския съюз, като не доказва в съответствие с изискванията, че описаното в него поведение представлява нарушение на член 102 ДФЕС.
5. Пето основание, в което се посочва, че съдържащите се в оспорваното решение изводи относно продължителността на твърдяното нарушение са опорочени от грешки при прилагане на правото и при преценката на фактите.
6. Шесто основание, в което се посочва, че с приемане на решение по член 7 от Регламент (ЕО) № 1/2003 от 16 декември 2002 г. ⁽¹⁾ в самия процес са нарушени Договорите на ЕС.
7. Седмо основание, в което се твърди, че глобата трябва да се отмени или намали, тъй като оспорваното решение не е съобразено с насоките на ответника в областта на налагането на глоби, или при условията на евентуалност, при упражняването на неограничените правомощия на Общия съд по член 261 ДФЕС, тъй като при всички положения глобата е непропорционална на санкционираното поведение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).